

Zarzuty i główne argumenty:

Wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „BIN LADIN”, przedstawiony czcionką arabską, dla towarów i usług z klas 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 41 – zgłoszenie nr 2 224 160

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady nr 40/94. Skarżąca podnosi, że rejestracja przedmiotowego znaku towarowego nie byłaby sprzeczna ani z porządkiem publicznym, ani z dobrymi obyczajami.

testu oraz potwierdzono w ten sposób powołanie innej osoby;

— w każdym razie, przyznanie kwoty 30.000 euro tytułem zadośćuczynienia za straty moralne i materialne poniesione przez skarżącą, która to suma została oszacowana tymczasowo zgodnie z zasadą słuszności;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, w tamtym czasie będąca członkiem personelu tymczasowego Komisji zatrudnionym w Biurze Infrastruktury i Logistyki w Brukseli (OIB), ubiegała się o stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach OIB. Swą skargą pragnie ona uzyskać uchylene decyzji, w których odrzucono jej kandydaturę i powołano na to stanowisko inną osobę, a także zadośćuczynienie za swoje rzekome straty moralne i materialne.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2004 r. przez Wineke Neirinck przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-494/04)

(2005/C 57/58)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Wineke Neirinck, zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Georges'a Vandersandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein, adwokatów.

Wineke Neirinck wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— uchylenie decyzji, o której skarżąca dowiedziała się podczas zebrania Wydziału OIB.1 (Biuro Infrastruktury i Logistyki w Brukseli – Realizacja polityki dotyczącej nieruchomości) dnia 4 marca 2004 r., a w myśl której na stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach OIB, o które ubiegała się skarżąca, wybrano innego kandydata;

— uchylenie potwierdzającej decyzji z dnia 9 marca 2004 r., w której poinformowano skarżącą o odrzuceniu jej kandydatury;

— uchylenie późniejszej decyzji z dnia 27 kwietnia 2004 r., w której poinformowano skarżącą, że nie zaliczyła ustnego

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się na naruszenie interesu służby, ogólnych zasad bezstronności, obiektywizmu, niedyskryminacji, przejrzystości i obowiązku uzasadnienia, a także naruszenie zasad proceduralnych. Skarżąca podnosi, że o wyborze osoby, która została powołana na to stanowisko, zadecydowano z pominięciem procedur prawnych i bez uprzedniego porównania kwalifikacji tej osoby ze skarżącą. W tym samym zakresie skarżąca podnosi rażący błąd w ocenie, a także naruszenie ogólnej zasady równego traktowania, odnosząc się do tego, że wszyscy członkowie personelu pomocniczego i tymczasowego OIB, których umowy kończyły się dnia 1 maja 2004 r., za wyjątkiem skarżącej pozostali w OIB po upływie tego terminu.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2004 r. przez Belfass przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-495/04)

(2005/C 57/59)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 23 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Belfass reprezentowanej przez Lucasa Vogela, avocat, z adresem do doręczeń w Brukseli przeciwko Radzie Unii Europejskiej.